

ת"פ 23346/03/13 - מדינת ישראל נגד עלא נשאף, מוחמד עומר, טאהר ג'באלי - נדון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 23346-03-13 מדינת ישראל נ' נשאף ואח' 16 מרץ 2016

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן

מדינת ישראל

נגד

1. עלא נשאף
2. מוחמד עומר
3. טאהר ג'באלי - נדון

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נתנאל בוג'ו
נאשם 1 בעצמו וב"כ עו"ד שוורצברג
נאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד תילאווי

גזר דין (נאשמים 1 ו-2)

1. נאשמים 1 ו-2, עלא נשאף יליד 1991 ומוחמד עומר יליד 1987 (להלן - "**הנאשמים**"), הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, עבדו הנאשמים כמתקני התקני תדלוק של חברת "דור אלון" בתחנת שירות "אביזרכב תקשורת" בכפר סבא (להלן - "**העסק**").

בין החודשים מארס-יוני 2010, בהיקפים שאינם ידועים במדויק למאשימה, זייפו הנאשמים 14 התקני תדלוק השייכים לעסק וזאת באמצעות שכפולם, לשם קבלת דלק במרמה וללא תשלום. באותם מועדים תדלקו הנאשמים באמצעים התקני התדלוק המזויפים, בהזדמנויות שונות ורבות, עבורם או עבור אנשים אחרים.

בין התאריכים 24.6.2010 - 19.7.2010 בוצעו באמצעות 14 התקני התדלוק המזויפים 158 תדלוקים בתחנות הדלק "ניר אליהו", "שדה חמד" ו"דור טייבה". התדלוקים בוצעו על ידי הנאשמים ועל ידי משתמשים אחרים, וזאת בשווי כולל של כ-50,000 ₪.

בנסיבות שאינן ידועות, עובר ליום 28.6.2010, קיבל לידי נאשם 3 שני התקני תדלוק מזויפים. בתאריכים 28.6.2010 ו-30.6.2010 תדלק נאשם 3 באמצעות התקני התדלוק המזויפים את רכבו ורכב נוסף בתחנת הדלק "ניר אליהו".

3. כבר בשלב זה יצוין כי ביום 21.5.2014 התקשרה המאשימה בהסדר טיעון עם נאשם 3, לפיו תוקן כתב האישום בעניינו, והוא הודה בכך שעובר ליום 28.6.2010 קיבל לידי שני התקני תדלוק מזויפים, ובמועד זה וכן ביום 30.6.2010 תדלק באמצעותם את רכבו ורכב נוסף שהיה בשימוש בשווי כולל של כמה מאות ₪.

נאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה, ונדון, בהתאם להסדר שהושג בעניינו, למאסר על-תנאי ולקנס בסך 2,000 ₪.

4. בהתאם להסדר הדיוני נתקבלו תסקירים בעניינם של הנאשמים.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 1 עולה כי מדובר בצעיר כבן 24, נשוי ואב לתינוק כבן שנתיים, נטול הרשעות קודמות, העובד לפרנסתו כמתקין מערכות מיגון רכב. נאשם 1 הסתבך בביצוע העבירה על רקע פיתוי כספי ומצוקה כלכלית, כמו גם ילדותיות וחוסר מודעות לחומרת תוצאותיה. נאשם 1 הביע חשש כי גזר דינו יפגע ביכולתו לפרנס את עצמו ואת בני משפחתו. הנאשם הציג הסדר בינו לבין חברת דור-אלון, במסגרתו שילם את הנדרש ממנו. נאשם 1 לא הסתבך בביצוע עבירות בחמש השנים שחלפו מאז המקרה. שירות המבחן המליץ בעניינו של נאשם 1 על של"צ בהיקף 200 שעות לצד מאסר על-תנאי.

מהתסקיר בעניינו של נאשם 2 עולה תמונה דומה. הנאשם הוא כבן 28, נשוי, העובד כמוכר במעדניה. אין לחובתו של נאשם זה הרשעות קודמות, והוא ביצע את העבירה מסיבות דומות לאלו של נאשם 1. הנאשם מבין כיום את חומרת מעשיו והשלכותיהם ואף הוא התקשר בהסדר עם חברת דור-אלון ושילם את המוטל עליו. גם נאשם 2 לא הסתבך בביצוע עבירות בחמש השנים שחלפו מאז המקרה. שירות המבחן המליץ גם בעניינו של נאשם זה על של"צ בהיקף 200 שעות ומאסר על-תנאי.

5. בישיבת הטיעונים לעונש הציגו הצדדים הסכמה ולפיה תטען המאשימה למאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, ורכיבים נלווים, ואילו הנאשמים יטענו למאסר על-תנאי, ורכיבים נלווים.

המאשימה טענה כי יש לעשות הבחנה מהותית בין נאשם 3 לנאשמים שלפניי, ולגזור עליהם עונשי מאסר בפועל שירוצו, במידת האפשר, בעבודות שירות. זאת משום שנאשמים אלה ניצלו את האמון שחברת הדלק נתנה בהם ושלווה ידם במרמה בסכום של 50,000 ₪. המאשימה ערה לשיהוי הרב שבהגשת כתב האישום (שלוש שנים), אך לדבריה אלמלא זה עמדת המדינה הייתה למאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. המאשימה הגישה פסיקה בתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשמים עמדו בטיעוניהם על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, על העובדה כי שילמו לחברת דור-אלון סכום העולה כדי סכום המעילה ועל כך שיש להקל עמם משום שהודו ולא ניהלו הליך הוכחות. הסנגורים בקשו לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הנאשמים בדברם האחרון לעונש הביעו חרטה וצער.

דין

6. מעשה המעילה שעשו הנאשמים חמור ואינו עולה כדי משובת נעורים. הנאשמים זיפו לא פחות מארבעה עשר התקני תדלוק ועשו בהם שימוש, לאורך זמן, עבורם ועבור אחרים, בסך כולל של 50,000 ₪.

נוטה אני לקבל את עמדת המדינה כי לולא התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינם, ובעיקר - לולא השיהוי הרב והלא מוסבר בהגשת כתב האישום - היה מתחם העונש ההולם את עניינם כולל עונש מאסר שיש לרצותו מאחורי סורג ובריח.

7. המאשימה השתתה זמן רב בהגשת כתב האישום ואין בפיה כל הסבר למחדל משמעותי זה. שיהוי כה רב בהגשת כתב אישום חייב למצוא ביטוי עונשי, ואף שכך אעשה במקרה זה לא ראיתי בו, וביתר הנסיבות המקלות שהציגו הנאשמים ועליהם אעמוד להלן, הצדקה מספקת לפטור אותם מעונש המאסר בפועל לו הם ראויים, ויהא זה עונש קצר וכזה שניתן לריצוי בעבודות שירות. ער אני לכך שעונש מסוג זה יכול לפגוע בפרנסת הנאשמים, אולם כאמור אינני סבור כי ניתן להסיג את האינטרס הציבורי במקרה זה עד כדי ויתור על רכיב עונשי זה באופן מוחלט.

על האמור לעיל יש להוסיף כי עקרון אחדות הענישה מחייב לטעמי כי עונשם של נאשמים 1 ו-2 יהיה חמור משמעותית מן העונש שנגזר על נאשם 3, שכאמור הורשע אך בשני שימושים שעשה בשני התקני תדלוק מזויפים, היקף זעום בהשוואה לשימושים שעשו הנאשמים שלפניי, שכזכור גם זיפו את 14 התקני התדלוק.

8. שקלתי את כל הנתונים לקולה, ובמיוחד את העובדות הבאות: הנאשמים בחרו להודות בהזדמנות הראשונה ולא לנהל משפט; שני הנאשמים לא הורשעו בפלילים טרם המקרה ולא הסתבכו בפלילים לאחריו; מדובר באנשים צעירים, בעלי משפחות העובדים לפרנסתם; הנאשמים הסדירו את חובם לחברת דור-אלון; וכן הערכת שירות המבחן כי לא מדובר באנשים שפיתחו דפוסי התנהגות עברייניים.

צבר נתונים זה שכנעני כי ראוי להקל עם הנאשמים באופן מרבי - בתוך המסגרת העונשית שקבעתי.

9. אני גוזר אפוא על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 30 יום שירוצה בדרך של עבודות שירות: נאשם 1 בבית החולים לניאדו בנתניה, החל ביום 18.4.2016; נאשם 2 במרכז גריאטרי דורה בנתניה, החל ביום 18.4.2016.

שני הנאשמים יתייצבו לריצוי עונשם באותו מועד בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, שב"ס רמלה.

תשומת לב הממונה לכך ששני הנאשמים תושבי טייבה, ונוכח התחבורה הציבורית המצומצמת בין עירם לנתניה מתבקש הממונה לשקול בחיוב את בקשתם לשינוי מקום ההשמה.

ב. מאסר על תנאי בן ארבעה חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעברו עבירה שיש בה יסוד של זיוף או מרמה.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.5.2016.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשע"ו, 16 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.